

Juvéltven paa Æventyr

eller:

Fyrste for en Dag

Igeniennem dette kvikke Stykke,
hvis muntre Situationer stadig
kalder paa Smilet og den
befriende Latter, faar Snob-
beriet en artig Lektion:
de galaklædte Spytslik-
kære i det kære Leville
— hvor den spændende
Handling udspilles —
glemmer næppe snart
igen deres komiske
- - Fadæser. - -

I Hovedrollerne — som den drevne
Gentlemantv og den henrivende Ballet-
teuse og Fyrste-Trøsterinde — ser vi
med Glæde

Poul Reumert

Det kgl. Teater

og

Vera Lindstrøm

Det ny Teater

føre an i den lystige Leg. Andre Roller
er i gode Hænder hos d'Hrr. Alfred
Møller, Victor Neuman og Arvid
Ringheim o. fl. kendte københavnske
Skuespillere.

Personerne:

Ferdinand XXXIV, regerende Fyrste af Löwenstein.
 Mlle Ninette Guilbert, ved Balletten, hans lille Veninde.
 Hugo Bierfreund, „Specialist i Juveler“.
 Jeunard, flyvende Korrespondent.
 v. Schafskopf, Byfoged i Leville.

Pressemænd, glade Damer, Festkomité-Medlemmer, Hotelopvartere
 og -stuepiger, Politibetjente, Borgere og Borgerinder.

Stykket foregaar før den store europæiske Krig.

1. Den gemytlige Journalist.	33. Fyrstens Hemmelighed.
2. Korrespondentens Morgen-toilette.	34. Inkognito-Rejsens Formaal.
3. Et ubehageligt Telegram.	35. Mademoiselle Ninette.
4. Ebbe i Kassen.	36. Arveprinsen!!
5. Fru Meyer maa holde for.	37. En stormende Hyldest.
6. Til sin lille Gerning ud —	38. Vigtige Statsaffærer.
7. Hamfurts mondaneste Café.	39. Juvelérens Lager tages i Øjesyn.
8. Et nyt Ansigt.	40. Ogsaa en Dekoration!
9. Jeunards Nysgerrighed.	41. En velkommen Kunde.
10. Millionæren fra Syd-Afrika.	42. Ad den forkerte Dør.
11. Et hastigt Interview.	43. Politiet tager fat.
12. Fyrsten af Löwenstein gaar Morgentur.	44. I Arresten.
13. En Hof-Nyhed.	45. Mere Avis-Sensation.
14. Er der Bid?	46. Mens Legen er god —
15. Et snap-shot.	47. Jeunard konstaterer Fejltagelsen.
16. „Privat for Morgenbladet“.	48. Et Telegram, som haster.
17. Et Stikbrev med Signalement.	49. Naadig til det sidste.
18. Millionæren afsløret!	50. En Kabinetsskrivelse.
19. Ny Sensation til Morgenbladet.	51. Festkomitéens afsluttende Møde.
20. Fotografier skal følge pr. omg.	52. Spændt Forventning.
21. Et improviseret Mørkekammer.	53. . . . Verdens største Kraft-idiot . . .
22. Brillante Plader!	54. Ilbud til Arresten.
23. Gageforhøjelse — hurrah!!	55. Tilgiv os, Deres Højhed! tilgiv os!
24. Det svage — men smukke — Køn.	56. En „Gigtpatient“, som er kommen sig.
25. Forvekslingen.	57. „Arveprinsen“s Papa.
26. Morgenbladet — altid „første Sprøjte“!	58. Der gaar et Lys op for Ninette.
27. Fyrste-Mødtagelsen.	59. Sure Miner.
28. I Hotellets Beletage.	60. Stakkels Jeunard!
29. Greven af Hamfurt.	61. I den reserverede Kupé.
30. Den virkelige Fyrstes Ankomst.	62. Barbermaskinen frem!
31. Med Apostlenes Befordring.	63. Politiet har et Øje paa hver — Knap.
32. En mistroisk Hotelvært.	64. I Sikkerhed.
	65. En udsøgt Samling Pretiosa.

Juvélytven paa Æventyr.

Redaktionen af det smarte Leville Morgenblad har sendt en af sine Medarbejdere, den gemytlige Tyksak Jeunard, ud i den vide Verden som flyvende Korrespondent.

Og flyve — det skal Guderne vide, at han gør! Han solder og nyder Livet, saa lang Dagen er (og Natten med). Derimod bliver det sjælden til noget med hans Korrespondance.

Saadan kan det selvfølgelig ikke blive ved at gaa. En skønne Dag modtager Journalisten, medens han opholder sig i Hamfurt i Fyrstendømmet Löwenstein, et Telegram fra sin Redaktør, hvori

Paa Morgenbladets Kontor.

det kort og godt betyder ham, at hvis han ikke tager sig sammen og sender Bladet nogle F F-Nyheder, vil han ryge morderlig nedad i Gage!

Det er at tage Jeunard paa hans allerømmeste Sted. Pludselig faar han et Anfald af Virkelyst, han slipper hele sin journalistiske Sporsans løs . . . og virkelig! inden Dagen er omme, har han afsendt et Pressetelegram, som Morgenbladet med en Smule Behændighed maa kunne blæse op til en Sensations-Nyhed.

„Fyrsten af Löwenstein vil“ — saaledes lyder Depechen — „i Morgen Kl. 4 ankomme til Leville i strengeste Inkognito.“

Saertidig lover Jeunard at sende Bladet et Fotografi, som det er lykkedes ham at opsnappe af Fyrsten.

Samme Dag, som Jeunard afsender denne Efterretning, har han lagt Mærke til et nyt Ansigt blandt Hamfurts mondaneste Cafés Gæster, og Overkellneren har betroet ham, at vedkommende efter Sigende er en Mange-Millionær fra Syd-Afrika. Imidlertid er Jeunard ved et Tilfælde kommen under Vejrs med, at „Millionæ-

Byens Æresgæst.

ren" i Virkeligheden er en af Politiet efterlyst Storforbryder — berygtet under Navnet Gentlemantyven Hugo Bierfreund (Specialitet: Juvéler).

Da han har faaet at vide, at ogsaa denne celebre Herre agter sig til Leville, underretter han strax sit Blad derom, idet han

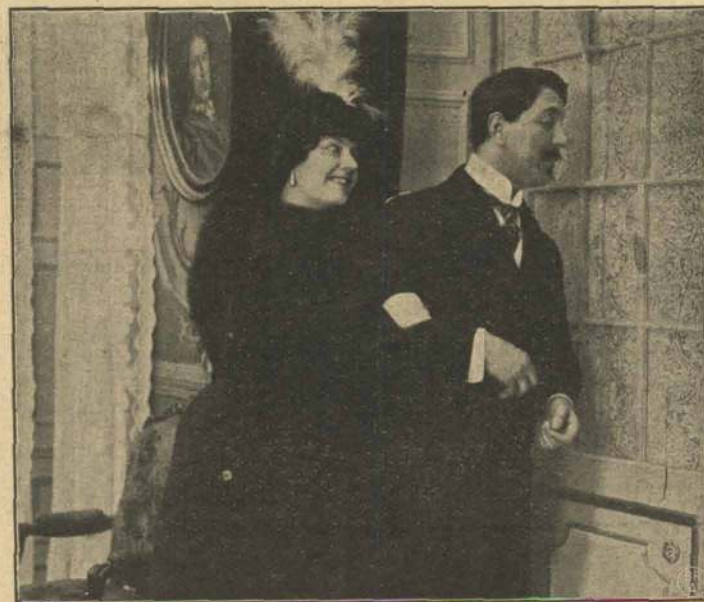
Hs. Højhed er synligt tilfreds.

Kun det nagelfaste levnes!

tilføjer, at han er saa heldig ogsaa at kunne love at sende et Portræt af ham.

Dagen efter bringer Morgenbladet da ogsaa ganske rigtig to Portrætter: af Juvélyven og af Fyrsten — — — men ved en meget beklagelig Fejltagelse, som skyldes en af Jeunards Ham-

Vigtige Statsanliggender.

furt-Veninder, er Fotografierne byttet om: under Fyrsten af Löwenstein's aristokratiske Træk staar „En udenlandsk Juveltyv“ — Billedet af den frække Stortyv har derimod Underskriften „Levilles Æresgæst, Fyrsten af Löwenstein“.

Denne Forvexling bliver saare skæbnesvanger. Da 4-Toget ruller op for Perronen i Leville, bliver Tyveknægten ved sin Udtræden af Waggonen budt Velkommen af Byens Honoratiorens og føres af en Festkomité hen paa Stadens fornemste Hotel, hvor en Suite elegant udstyrede Værelser er stillede til „Hans Højhed's“ Disposition. Den rigtige Fyrste derimod maa, uanset, vandre til Fods til Hotellet og opnaar kun efter megen Parlamentæren at faa et Værelse; og saa sørger Hotelværtten endda omhyggelig for at fjerne alt, hvad der har blot den ringeste Værdi, fra dette Værelse — man tror jo at have Tyven for sig og vil dog gardere

Knaphulskløe helbredes.

sig imod hans Langfingrighed. At Politiet underrettes om, hvilken mistænkelig Person Hotellet for Øjeblikket huser, siger sig selv.

Imidlertid indfinder en ung smuk Dame — en meget bekendt Ballet-Danserinde ved Navn Ninette Guilbert — sig noget efter paa Hotellet og anmoder Portieren om at føre hende op til Fyrsten af Löwenstein; som Legitimation fremviser hun et Telegram, hvori Fyrsten har sat hende Stævne her paa Hotellet.

Man opfylder med Glæde hendes Ønske, og et Øjeblik efter staar hun Ansigt til Ansigt med — — Hs. Højhed Tyveknægten! Hun vil allerede til at forsvinde — der maa jo være sket en Fejltagelse ... men den smarte Herre er ikke mange Sekunder om at klare Situationen:

— Kære Frøken! forklarer han med en affabel og indbydende Haandbevægelse; Papa er desværre bleven ramt af et slemt Anfald af Gigt, og han har bedt mig at modtage Dem i hans Sted ...

Og Frk. Ninette synes at tage denne Overraskelse med Sindsro. Maaske hun endda er helt glad ved Forandringen — Stedfortræ-

deren er jo en ung og fix Fyr, og en Arveprins kan jo altid være lige saa god som en gammel podagristisk Fyrste!

De to faar i alt Fald „en Dag ud a'et“ — kun nu og da forstyrres de af en Deputation eller en Folkedemonstration, som kræver, at Fyrsten maa ud og takke Folket for dets varme Hyldest.

Den virkelige Fyrste lærer Byen at kende fra en helt anden Side; overfor ham vender Leville det lodne ud. Mistanken hviler jo tungt paa ham, og en Bagatel — bare det, at han er ved at gaa ind ad en forkert Hoteldør — er nok til, at Retfærdighedens Drabanter tager ham i Kraven og fører ham paa Politistationen.

Hans Protester og hans Paastand: at han er Fyrsten af Löwenstein, lær man bare af, og da man opdager, at hans Ringe, Tegnebog osv. bærer det fyrstelige Vaaben og Navnetræk, bestyr-

En mistænkelig Dekoration.

kes man yderligere i den Opfattelse, at han er en farlig Tyv — han har naturligvis stjaalet disse Sager fra Fyrsten!

Medens den uheldige Fyrste saaledes sidder i Kachotten i et altfor vel gennemført Inkognito, turer hans Stedfortræder og dennes lille Veninde om i Leville og nægter sig intet af Tilværelsens Goder.

Blandt de Forretninger, de bærer med deres Besøg, er — naturligvis — ogsaa Byens fineste Guldmed- og Juvel-Butik. Her udsøger „Fyrsten“ sig et smukt og kostbart Udvalg af Smykker, duperer Juveléren ved paa staaende Fod at dekorere ham (med en Ballongyngemedaille eller et lignende Stykke Dingeldangell) og drager saa af med den halve Butik — Regningen kan jo sendes hen paa Hotellet!

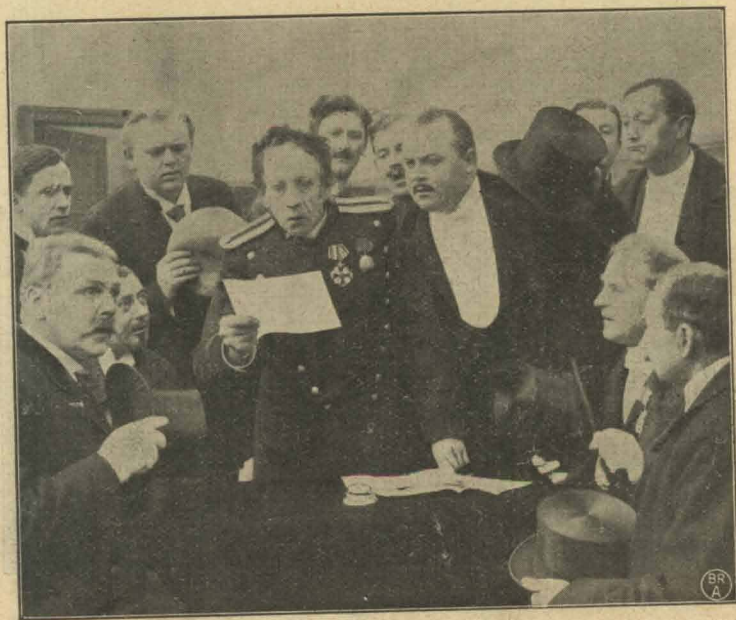
Imidlertid er han saa klog, at han indsér, at han ikke i al Evighed saaledes kan spille Halløj med Borgermusikken. I et heldigt Øjeblik, mens Mlle Ninette faar sig et lille Blund, tager „Hs. Højhed“ Afsked med Hotellet og begiver sig til Jernbanen, hvor Festkomitéen møder op for at byde den elskværdige Fyrste det sidste Leville'ske Farvel. Lige forinden Toget ruller bort, over-

rækker han Byfogden, Komitéens Formand, en „Kabinetsskrivelse“ (som han kalder det), hvis Indhold han beder d'Hrr. gøre sig bekendt med efter hans Afrejse.

Behøver det at fortælles, at Skrivelsen spiller Bold med de brave, men snobbede, Borgeres Værdighed? I Stedet for at blive udnævnt til Riddere af de Löwensteinske Ordener, overdænges de utrættelige Festkomité-Medlemmer med Haan og Spot.

Og midt i denne Suppedas opklares det — gennem et fortvivlet Telegram fra Jeunard — at der er sket en frygtelig Fejltagelse, Tingene er stillede helt paa Hovedet . . . og den virkelige Fyrste sidder altsaa i dette Øjeblik og kukkelurer i Levilles Arrest!!

Faa Øjeblikke efter staar Byfogden forfjamsket og bukkende og skrabende for Fyrst Ferdinand den XXXIV og anraaber ham med Graad i Halsen om Naade.

En aabenhjærtig Skrivelse.

Det næste, det uheldige Politi har at gøre, er at forsøge at fange den flygtede Juvélytv. Men han er dem for durkdreven: i Kupéen ofrer han sit pyntelige Skæg og ifører sig Dameklæder — og i denne Forklædning slipper han med Lethed bort fra Retfærdighedens ikke synderlig skarpsindige Sporhunde.

At Ninette falder i Unaade hos sin Fyrste, da han faar at vide, hvorledes hun har turet rundt med „Arveprinsen“, og at Jeunard bliver afskediget paa graat Papir fra Morgenbladet — noteres for Fuldstændighedens Skyld.

Juvélytven har rigtignok forstaaet at vende op og ned paa sine Omgivelser. Og han var dog kun — Fyrste for en Dag.